

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeciwko R. G.

o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powoda w pkt 1 – kwotę 44.765,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 5 lutego 2015 roku do dnia zapłaty oraz w pkt 2 – kwotę 4.680,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

U podstaw powyższego orzeczenia leżały poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne, w świetle których powód jest przedsiębiorcą, który w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej prowadził współpracę gospodarczą z (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w K.. W dniu 8 sierpnia 2008 roku Sąd Rejonowy w Poznaniu wydał przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. z/s w K. na rzecz powoda nakaz zapłaty, którym to zobowiązał (...) Sp. z o.o., aby zapłaciła powodowi kwotę 23.135,75 zł wraz z kosztami postępowania. Po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty w dniu 27 listopada 2008 roku powód wystąpił z wnioskiem do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika (...) Sp. z o.o. W toku przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego powód uzyskał od (...) Sp. z o.o. kwotę 1.220,02 zł oraz zostały wyegzekwowane koszty egzekucji dla komornika w kwocie 5.669,36 zł. Prezesem zarządu spółki (...) Sp. z o.o. był R. G.. Pełnił on tę funkcję od 23 marca 2004 roku do 19 maja 2009 roku i następnie pełnił funkcję likwidatora spółki. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z/s w K. posiada nieuregulowane zobowiązania wobec wierzycieli, z których najstarsze pochodzą

z 2006 roku. Ogół zobowiązań dłużnika przekracza kwotę 2.000.000,00 zł. R. G. 15 kwietnia 2008 roku wystąpił do Sądu Rejonowego w Kaliszu z wnioskiem

o ogłoszenie upadłości kierowanej przez siebie spółki. Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2008 roku wniosek dłużnika został oddalony z uwagi na brak majątku wystarczającego

na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Majątek, który dłużnik posiadał w dniu złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości poza wierzytelnościami w całości zabezpieczony

był hipotekami oraz zastawami. Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek o ogłoszeniu upadłości i stwierdził, iż majątek spółki wolny od zabezpieczeń nie wystarczy na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego. Postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu zostało utrzymane w mocy przez Sąd II instancji, który rozpoznawał zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego. Informacja o treści orzeczenia sądu oddalającego wniosek o ogłoszenie upadłości została umieszczona w KRS w dniu

22 września 2008 roku.

(...) Sp. z o.o. wszczęła postępowanie likwidacyjne. Obwieszczenie o otwarciu likwidacji z dniem 1 października 2008 roku ukazało się w (...) 13 listopada 2008 roku.

W toku przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego przez komornika sądowego wierzyciel – powód nie uzyskał zaspokojenia swojej należności, a wobec powyższego w dniu 5 lutego 2015 roku wystąpił z pozwem o odszkodowanie wobec R. G.

za niezłożenie przez niego wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym terminie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o ujawnione i zaliczone

w poczet materiału dowodowego dokumenty. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego wynikającym z odpowiedzi na pozew, iż wniesione powództwo jest przedawnione. Uznał,

że powód uzyskał tytuł egzekucyjny w sierpniu 2008 roku, zaś w dniu 27 listopada 2008 roku wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Komornik sądowy w toku egzekucji wyegzekwował kwotę 1.200,00 zł. Postępowanie zostało umorzone z uwagi

na bezskuteczność egzekucji przez komornika w dniu 9 grudnia 2013 roku. Powód

na bezskuteczność egzekucji przez komornika w dniu 9 grudnia 2013 roku. Powód

z roszczeniem przeciwko pozwanemu wystąpił 5 lutego 2015 roku a roszczenia odszkodowawcze w oparciu o treść art. 299 k.s.h. przedawniają się z upływem lat 3 zgodnie

z art. 442¹ k.c.

Sąd Rejonowy ocenił, że nie zasługuje na wiarę twierdzenie pozwanego, iż powód informację o bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce (...) z o.o. podjął w 2008 roku. Zdaniem pozwanego, powód najpóźniej w dniu 13 listopada 2008 roku mógł powziąć informację, że majątek spółki nie wystarcza na zaspokojenie jej długów. W dniu 13 listopada 2008 roku ukazało się bowiem ogłoszenie o otwarciu (...) Sp. z o.o.,

a ponadto w KRS ukazała się informacja, iż został oddalony wniosek o ogłoszenie upadłości

z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.

Informacja powyższa została zamieszczona w KRS w dniu 22 trzeźnia

2008 roku. Sąd Rejonowy uznał za bezzasadne twierdzenia pozwanego w tym zakresie,

iż z momentem ukazania się powyższych informacji w KRS w 2008 roku powód podjął informację, że majątek dłużnika jest niewystarczający na pokrycie kosztów postępowania

i że tym samym egzekucja wobec spółki jest bezskuteczna. Sąd Rejonowy uznał, że pozwany nie wykazał, aby przed wydaniem postanowienia o umorzeniu egzekucji komorniczej z dnia

9 grudnia 2013 roku, powód otrzymał informację, iż postępowanie egzekucyjne wszczęte przeciwko spółce (...) z o.o.

okazało się bezskuteczne. Sama możliwość uzyskania takiej informacji z KRS jest niewystarczająca do przypisania takiej wiedzy powodowi. Zważył,

że z treści art. 442¹ § 1 wynika, iż termin przedawnienia liczy się od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie zobowiązanej do jej naprawienia. Samo oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na okoliczność, że majątek spółki jest niewystarczający na pokrycie kosztów postępowania nie oznacza, iż dłużnik wiedział o tym, iż oddalenie wniosku nastąpiło a także, że jego ewentualna egzekucja celem wyegzekwowania należności wynoszącej w 2008 roku około 25.000,00 zł będzie bezskuteczna. W art. 442¹ paragraf 1 zdanie pierwsze k.c. ustawodawca uregulował początek biegu terminu przedawnienia w sposób szczególny, wiążąc go z powzięciem przez poszkodowanego wiadomości o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

Z unormowania tego wynika, że świadomością poszkodowanego muszą być objęte wszystkie przesłanki warunkujące powstanie roszczenia. W przypadku roszczeń wynikających

z art. 299 k.s.h. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym wierzyciel dowiedział się o bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko spółce. Świadomość tego stanu rzeczy nie musi łączyć się wyłącznie z doręczeniem postanowienia komornika

o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z powodu jej bezskuteczności, może ona wynikać z każdego dowodu wskazującego na to, że spółka nie ma majątku pozwalającego

na zaspokojenie zobowiązania dochodzonego w drodze powództwa z art. 299 k.s.h. Decydujące znaczenie dla biegu terminu przedawnienia ma wiedza wierzyciela o zdarzeniu wywołującym ten skutek, a nie potencjalna możliwość powzięcia o nim wiadomości. Niemożność zaślania się nieznajomością ogłoszonego wpisu – przewidziana w art. 15 ustęp 1 zdanie 1 ustawy o KRS nie statuuje domniemania zapoznania się przez wierzyciela

z treścią wpisu od chwili jego dokonania i nie modyfikuje reguł określających bieg terminu przedawnienia roszczeń deliktowych. Skoro – stosownie do jednoznacznego brzmienia

art. 442¹ § 1 zdanie pierwsze k.c. – początek biegu terminu przedawnienia roszczenia odszkodowawczego wyznacza chwila rzeczywistego dowiedzenia się przez poszkodowanego o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia, to wystąpienie samej możliwości uzyskania tej wiedzy pozostaje bez znaczenia dla biegu tego terminu. Sąd Rejonowy uznał,

że pozwany nie wykazał, aby powód powziął informację o bezskuteczności egzekucji jego roszczeń przed dniem wydania postanowienia komornika o umorzeniu postępowania egzekucyjnego i jego doręczenia powodowi. Oceniał, że niezasadnym jest podniesiony przez pozwanego zarzut, że bieg terminu przedawnienia roszczeń powoda wobec pozwanego rozpoczął się w 2008 roku, kiedy to ukazał się wpis w KRS o oddaleniu wniosku o ogłoszeniu upadłości z uwagi na art. 13 p.u. i n. Sąd Rejonowy uznał, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wskazuje, że pozwany nie

zachował terminu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości kierowanej przez siebie spółki. Jak wynika z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego dłużnik posiada nieuregulowane zobowiązania wobec wierzycieli już od 2006 roku. Tymczasem wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnik złożył w kwietniu 2008 roku, wobec czego nie zachował terminu wynikającego z treści art. 21 p.u. i n. do wystąpienia z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. W następstwie tego doprowadził do takiego zadłużenia spółki, które spowodowało oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na brak wolnego od zabezpieczeń majątku, który by wystarczył na pokrycie kosztów postępowania. Egzekucja przeciwko kierowanej przez niego spółce (...) z o.o. okazała się bezskuteczna, co wynika z postanowienia komornika z 9 grudnia 2013 roku. Zważył, że członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności w trzech sytuacjach, kiedy wykaże, że we właściwym czasie, złożył wniosek o upadłość lub wszczęto postępowania układowe, gdy nie doszło do zgłoszenia wniosku o upadłość oraz nie wszczęto postępowania układowego, ale nastąpiło to nie z jego winy i gdy nawet nie zgłoszono wniosku o upadłość lub nie wszczęto postępowania układowego a wierzyciel nie poniósł szkody. Ciężar dowodu w tych przypadkach spoczywa na osobie pozwanej. Sąd Rejonowy uznał, że pozwany nie wykazał tychże okoliczności, nie uwolnił się tym samym odpowiedzialności z art. 299 k.s.h., zaś powództwo wywiedzione przez powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości.

Skarżący zarzucił wyrokowi:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów i dokonanie ustaleń faktycznych sprzecznych z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. ustalenie, że powód dopiero wraz z wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego dowiedział się o stanie majątkowym spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. (obecnie w likwidacji),
2. naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 442¹ § 1 zd. 1 k.c. w zw. z art. 15 ust. 1 zd.1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1142 ze zm.) – zwanej dalej ukrs, poprzez przyjęcie, że urzędowe ogłoszenie postanowienia o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości ze względu na brak majątku na przeprowadzenie tego postępowania, nie stanowi wystarczającej informacji o stanie majątku dłużnika, z której wynika niemożność zaspokojenia wierzyciela.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w całości i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Jednocześnie wniósł o przeprowadzenie nowego dowodu – z dokumentu w postaci pisma (...) Sp. z o.o. w K. do powoda z dnia 4 czerwca 2008 roku na okoliczność czasu powzięcia przez powoda informacji o stanie majątkowym spółki (...), podnosząc, że potrzeba powołania tego dowodu wynikła dopiero po wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd I instancji w sposób prawidłowy zgromadził w sprawie materiał dowodowy, wbrew zarzutowi naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. dokonał prawidłowej jego oceny w granicach określonych w tym przepisie i w konsekwencji niewadliwie ustalił stan faktyczny, który tym samym Sąd Okręgowy przyjął za własny.

Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że pozwany nie wykazał, aby powód wiedział o zaistnieniu przesłanek odpowiedzialności pozwanego jako członka zarządu spółki (...) Sp. z o.o. przed dniem wydania czy też doręczenia postanowienia Komornika Sądowego z dnia 9 grudnia 2013 roku o umorzeniu prowadzonego przeciwko spółce postępowania egzekucyjnego, jako bezskutecznego. W ocenie skarżącego okoliczność ta miała przesądzać o przedawnieniu roszczenia przeciwko pozwanemu.

W procesie o zasądzenie roszczenia opartego na art. 299 k.s.h. powoda obciąża ciężar wykazania przesłanek pozwalających uwzględnić to roszczenie, w tym stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, co stanowi źródło szkody wierzyciela rozumianej jako obniżenie potencjału majątkowego dłużnej spółki prowadzące w konsekwencji do bezskuteczności egzekucji.

Zgodnie z treścią art. art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Jednocześnie § 2 tego artykułu stanowi, że członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności,

o której mowa w § 1, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy,

albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody. Jak z powyższego wynika odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością uzależniona jest od wykazania przez wierzyciela jedynie istnienia zobowiązania spółki oraz bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Wierzyciel dochodzący na podstawie art. 299 k.s.h. od członków zarządu swych nie wyegzekwowanych roszczeń względem spółki korzysta z ustawowego domniemania m.in. szkody rozumianej jako obniżenie potencjału finansowego spółki (a nie bezpośredni uszczerbek w majątku wierzyciela), a także i innych przesłanek odpowiedzialności (winy i związku przyczynowego pomiędzy tak rozumianą szkodą a zachowaniem członków zarządu spółki) i musi wykazać jedynie fakt bezskuteczności egzekucji w stosunku do spółki (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 czerwca 2011 roku, sygnatura akt VI ACa 1441/10, LEX nr 983728).

Roszczenie przysługujące wierzycielom spółki na mocy art. 299 § 1 k.s.h. względem członków zarządu ma charakter odszkodowawczy. W konsekwencji do biegu przedawnienia roszczenia zastosowanie mają przepisy normujące przedawnienie roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia

28 stycznia 2004 r., IV CK 176/02, z dnia 27 października 2004 r., IV CK 148/04, z dnia 15 grudnia 2004 r., IV CK 376/04, z dnia 22 czerwca 2005 r., III CK 678/04, oraz z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 417/06). Obecnie jest to art. 442¹ § 1 i 2 k.c., który z dniem

10 sierpnia 2007 r. zastąpił art. 442 k.c. Według art. 442¹ § 1 k.c., odpowiadającego art. 442

§ 1 k.c., mogącemu mieć jeszcze zastosowanie na podstawie normy intertemporalnej wynikającej z art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia, jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Przewidziany

w art. art. 442¹ § 1 k.c. trzyletni termin przedawnienia w przypadku roszczenia wywodzonego z art. 299 § 1 k.s.h. biegnie zatem od dnia, kiedy wierzyciel dowiedział się o szkodzie.

O momencie dowiedzenia się o szkodzie przesądza chwila, kiedy wierzyciel dowiaduje się,

że stan majątkowy spółki nie pozwala na zaspokojenie wierzyciela. Najczęściej wierzyciel dowiaduje się o bezskuteczności egzekucji z chwilą otrzymania postanowienia o umorzeniu

z tego powodu postępowania egzekucyjnego. Fakt umorzenia postępowania egzekucyjnego daje podstawę do przyjęcia domniemania, że stan majątkowy dłużnika nie pozwala

na zaspokojenie wierzyciela.

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że powód dowiedział się o braku możliwości zaspokojenia przez spółkę (...) Sp. z o.o. wierzytelności zasądzonej na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 8 sierpnia 2008 roku przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, sygn. akt XGNC 6393/08 - kwotę 23.135,75 zł tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 kwietnia 2008 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w kwocie 2.706,25 zł, w chwili doręczenia mu postanowienia Komornika Sądowego M. T. z dnia 9 grudnia 2013 roku o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności dalszej egzekucji.

Zdaniem pozwanego, powód wiedział o braku środków spółki na zaspokojenie wierzytelności już od dnia 22 września 2008 roku, kiedy w Krajowym Rejestrze Sądowym została ujawniona informacja o wydaniu postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki z powodu braku środków na prowadzenie postępowania upadłościowego, a najpóźniej w dniu 13 listopada 2008 r., kiedy likwidator ogłosił w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu likwidacji spółki. Pozwany powoływał się w tym względzie na treść art. 15 i 16 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, w świetle których od dnia ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym nikt nie może zasłaniać się nieznajomością wpisów, a jeżeli wpis do rejestru nie podlega obowiązkowi ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, to nikt nie może zasłaniać się nieznajomością treści wpisów w Rejestrze, chyba że mimo zachowania należytej staranności nie mógł wiedzieć o wpisie.

Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska pozwanego.

Zgłoszony w apelacji wniosek o przeprowadzenie nowego dowodu – z dokumentu w postaci pisma (...) Sp. z o.o. w K. do powoda z dnia 4 czerwca 2008 roku podlegał oddaleniu jako spóźniony na podstawie 381 k.p.c. Wniosek ten został zgłoszony na okoliczność czasu powzięcia przez powoda informacji o stanie majątkowym spółki (...). Jednakże okoliczność ta była konsekwentnie podnoszona przez pozwanego w ramach uzasadnienia zgłoszonego zarzutu przedawnienia, na którym koncentrowała się oś sporu i obrona pozwanego. Brak było obiektywnych przeszkód uniemożliwiających podjęcie tej inicjatywy dowodowej przez pozwanego na etapie postępowania przed Sądem I instancji. Niezależnie od tego wniosek pozwanego należy uznać za nieprzydatny dla rozstrzygnięcia sprawy. Z treści pisma nie wynika bowiem jednoznacznie, jaki jest stan majątku spółki (...) sp. z o.o., a jedynie informacja o zaprzestaniu działalności, co nie jest ze sobą równoznaczne.

Bezsporne jest, że w dniu 24 kwietnia 2008 roku Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z powodu braku środków spółki (...) Sp. z o.o. na prowadzenie postępowania upadłościowego, a o okoliczności tej została w dniu 22 września 2008 roku uczyniona wzmianka w Krajowym Rejestrze Sądowym. Jednakże okoliczność ta nie przesądziła o bezskuteczności prowadzenia egzekucji przez powoda przeciwko spółce. Jak przyznał pozwany, spółka posiadała wówczas majątek wart 500.000 zł, a mimo tego doszło do oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, ponieważ jej majątek nie wystarczył na pokrycie tych kosztów. Nie było to jednak równoznaczne z podstawą do przyjęcia, że majątek spółki nie wystarczył również do tego, aby skutecznie prowadzić egzekucję roszczenia powódki, które wynosiło 23.135,75 zł z tytułu należności głównej oraz koszty i odsetki. Ponadto wskazać należy, że komornik sądowy w ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego prowadził egzekucję z nieruchomości dłużniczki. Zawiadomieniem z dnia 2 marca 2012 roku Komornik Sądowy poinformował powoda o sporządzeniu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości, następnie w lipcu 2012 roku przekazano powódce kwotę 1.220,02 zł oraz wyegzekwowano koszty egzekucyjne w wysokości 5.669,36 zł. Co najmniej zatem do lipca 2012 roku powódka

nie mogła wystąpić przeciwko pozwanemu z roszczeniem w trybie art. 299 k.s.h., ponieważ nie można było mówić wówczas o bezskuteczności egzekucji wobec spółki i podstawie powstania odpowiedzialności subsydiarnej pozwanego jako członka zarządu.

O momencie dowiedzenia się o powstaniu odpowiedzialności pozwanego nie przesądzało również ogłoszenie likwidatora w Monitorze Sądowym i Gospodarczym o otwarciu likwidacji spółki w dniu 13 listopada 2008 roku. Samo zapoznanie się treścią ogłoszenia o otwarciu likwidacji nie przesądza o powstaniu podstaw do przekonania, że wierzyciel nie uzyska zaspokojenia z majątku spółki. Przede wszystkim bowiem rolą likwidatora jest spieniężenie majątku spółki i doprowadzenie do zaspokojenia z majątku wierzycieli spółki. W chwili ogłoszenia o otwarciu likwidacji nie było wiadomo czy i w jakim stopniu powód uzyska zaspokojenie wierzytelności z majątku spółki.

Z tych przyczyn bezzasadny okazał się również zarzut naruszenia prawa materialnego – art. 442¹ § 1 zd. 1 k.c. w zw. z art. 15 ust. 1 zd.1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1142 ze zm.).

Przewidziany w art. art. 442¹ § 1 k.c. trzyletni termin przedawnienia biegnie w przypadku roszczenia wywodzonego z art. 299 § 1 k.s.h. na ogół od dnia bezskuteczności egzekucji wierzytelności objętej tytułem egzekucyjnym wystawionym przeciwko spółce, z reguły bowiem już w chwili, gdy egzekucja tej wierzytelności okazuje się bezskuteczna, wierzyciele spółki dowiadują się o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia. Przed dniem bezskuteczności egzekucji tej wierzytelności bieg przedawnienia roszczenia wobec członków zarządu nie może się rozpocząć, ponieważ dopiero w tym dniu powstają przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej przewidzianej w art. 299 k.s.h. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2004 r., IV CK 176/02, i z dnia 27 października 2004 r., IV CK 148/04).

Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że decydujące znaczenie dla biegu terminu przedawnienia ma wiedza wierzyciela o zdarzeniu wywołującym ten skutek, a nie potencjalna możliwość powzięcia o nim wiadomości. Niemożność zasłaniania się nieznajomością ogłoszonego wpisu – przewidziana w art. 15 ustęp 1 zdanie 1 oraz art. 13 ustawy o KRS nie statuuje domniemania zapoznania się przez wierzyciela z treścią wpisu od chwili jego dokonania i nie modyfikuje reguł określających bieg terminu przedawnienia roszczeń deliktowych.

Stosownie do art. 442¹ k.c. roszczenia odszkodowawcze w oparciu o treść art. 299 k.s.h. przedawniają się z upływem lat 3 od dowiedzenia się o szkodzie i osobie zobowiązanej. Z uwagi na to, że powód dowiedział się o bezskuteczności egzekucji wobec spółki (...) Sp. z o.o. z chwilą otrzymania postanowienia Komornika Sądowego o umorzeniu z tego powodu egzekucji wydanego w dniu 9 grudnia 2013 roku, pozew z dnia 5 lutego 2015 roku został wniesiony przez upływem terminu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę w całości, w związku z czym powinien zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Wynagrodzenie pełnomocnika zostało ustalone na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu pierwotnym (Dz. U. 2015 r., poz. 1804).